

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om
ändring av lagen om exportkostnadsavgift enligt åkerarealen**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att giltighetstiden för lagen om exportkostnadsavgift enligt åkerarealen förlängs till utgången av 1995. Enligt lagen uppbärs exportkostnadsavgift inte om den betalningsskyldige lägger en viss andel av brukningsenhetens åkerareal i träda. En fysisk person skall för att befrias från avgiften lägga 15 % av sin åkerareal i träda. En juridisk

person skall lägga 50 % av sina åkrar i träda. Trädesförutsättningen för juridiska personer kan dock i vissa fall sänkas.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft vid ingången av år 1994. Propositionen ansluter sig till budgetpropositionen för 1994 och avses bli behandlad i samband med den.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Lagstiftning och praxis

Lagen om exportkostnadsavgift enligt åkerarealen har varit i kraft i tre år. Lagen har som syfte att minska den uppodlade åkerarealen och uppkomsten av spannmålsöverskott. Enligt lagen är den som besitter en brukningsenhet skyldig att betala exportkostnadsavgift, om han inte genom att lägga en viss andel av brukningsenhetens åkerareal i träda befrias från avgiften. Under det första året lagen var i kraft, 1991, skulle en fysisk person lägga 15 % av sina åkrar i träda. År 1992 inverkade den fysiska personens löne- och pensionsinkomster på den areal som skulle läggas i träda. För att befrias från avgiften måste jordbrukaren beroende på beloppet av löne- och pensionsinkomsterna lägga 15, 20 eller 30 % av sina åkrar i träda. En juridisk person skulle i regel lägga 50 % i träda. År 1993 avstod man från att bestämma trädesprocenten på basis av löne- och pensionsinkomster. För att befrias från exportkostnadsavgiften år 1993 skulle en fysisk person lägga 15 % och en juridisk person i regel

50 % av sina åkrar i träda. För åker som utarrenderats av en juridisk person bestämdes trädesskyldigheten dock alltid enligt den huvudregel som gäller arrendatorn.

Målet var att under 1991 få trädesarealen att uppgå till 400 000 hektar, under 1992 till 500 000 hektar och under 1993 till 450 000 — 500 000 hektar. Målet uppnåddes dock inte enbart med systemet enligt denna lag. Med premier som betalas enligt lagen om balansering av lantbruksproduktionen (1261/89) har man försökt få jordbrukarna att lägga en större andel av åkrarna i träda än vad som förutsätts för befrielse från avgiften. Dessutom har trädesläggning understöts också med stöd som beviljades på basis av åkerareal enligt lantbruksinkomstlagen (736/89).

Systemet höjde premieträdesarealen år 1991 till ca 470 000 hektar och år 1992 till ca 500 000 hektar. År 1993 minskade trädesarealen med ca 57 000 hektar jämfört med föregående år och var sammanlagt 452 000 hektar. Trädor som inte hör till systemet med trädesläggning ökade trädesarealen så att den sammanlagt uppgick till ca 490 000 hektar år 1993.

Enligt lagen uppbärs inte exportkostnadsav-

gift om minst 85 % av brukningsenhetens åkerareal består av vall. Denna befrielse har utnyttjats framför allt i mjölkproduktionsregionerna i östra och norra Finland.

Jordbrukaren får trädespremie enligt vad som statsrådet bestämmer med stöd av lagen om balansering av lantbruksproduktionen. År 1991 betalades 730 milj. mk i premier, år 1992 ca 570 milj. mk och år 1993 ca 470 milj. mk inklusive premierna för treåriga trädesavtal som ingåtts under tidigare år. För den minimiträdesareal som förutsätts för befrielse från avgift betalas premie år 1993 endast om arealen består av grönträda. Premien uppgår härvid till 400 mk per hektar.

Åker som lagts i träda får 1993 användas för skördebärgning eller som betesmark i de fall då statsrådet i sitt beslut om trädespremier, som utfärdas med stöd av lagen om balansering av lantbruksproduktionen, tillåter att åker används för ändamålet. Trädesåker har fått användas bl.a. som betesmark för får, getter, fjäderfä, renrasig öst- och nordfinsk boskap samt hästar. Trädespremie betalas dock inte för betesmark för hästar. Åker som läggs i träda har också fått användas som viltvårdsåker för utfodring av villebråd. Syftet har även varit att öka särskilt odlingen av s.k. non-food-växter och användningen av åkrar som landskap.

Statsrådet kan på de villkor det bestämmer tillåta att en trädesåker också används för foderproduktion eller som betesmark i hela landet eller inom ett geografiskt klart avgränsat område, när skörden på grund av exceptionella naturförhållanden kan förväntas bli dålig.

Trädessystemet har sedan jordbruksstyrelsen drogs in administrativt skötts av jord- och skogsbruksministeriet, landsbygdsnäringsdistriktet och kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter, i allmänhet lantbrukssekreterarna. Besvärinstans är landsbygdsnäringsnämnden, som är verksam i samband med jord- och skogsbruksministeriet.

1.2. Den internationella utvecklingen och utländsk lagstiftning

Europeiska gemenskapernas (EG) nya trädessystem tillämpas första gången under marknadsföringsåret 1993/94. Trädessystemet är en del av gemenskapernas lantbruksreform där de administrativa kostnaderna för spannmål minskas gradvis med 30 % samtidigt som jordbru-

karna åläggs att lägga 15 % av odlingsarealen i träda. Vallen räknas inte i denna areal. Det sänkta spannmålspriset kompenseras med direkt stöd, som betalas också för trädesområdet.

På ett trädesområde kan odlas växter som inte används som människoföda eller djurfoder. Trädesväxter kan dock användas som människoföda eller djurfoder i det fall att födans eller fodrets värde är mindre än hälften av värdet av hela skörden från trädesväxten.

Skörden från trädesväxter kan användas också som råvara för kemikalier eller för tekniskt bruk, som råvara för bioetanol samt för energiändamål. Spannmål eller potatis som har odlats på ett trädesområde får dock inte användas för stärkelseproduktion. Det grundläggande kravet är att skörden på ett eller annat sätt skall genomgå en process.

Gödsling är tillåten på ett trädesområde.

I fråga om non-food-produktion bör man ingå avtal som garanterar att produkten inte används som människoföda eller djurfoder. Avtalet är också en förutsättning för direkt stöd för trädesområdet.

1.3. Övriga åtgärder som inriktar sig på växtodlingen

Lantbrukets deltagande i finansieringen av exporten av lantbruksprodukter bestäms på basis av lantbruksinkomstlagen. Lantbrukets exportkostnadsandel täcks genom olika exportkostnadsavgifter och acciser på foder- och gödselmedel. Av de avgifter och acciser som används berörs växtodlingen förutom av exportkostnadsavgiften enligt åkerarealen även av accisen på gödselmedel och exportkostnadsavgiften för spannmål. Exportkostnadsavgift för spannmål har uppburits sedan skördeåret 1990/91.

Åker har dessutom genom frivilliga avtal och förbindelser tagits ur produktion för viss tid. De sexåriga avtal om minskad lantbruksproduktion som ingåtts 1992 omfattar 37 000 hektar åker. År 1993 kunde inte ingås avtal om minskad lantbruksproduktion på grund av brist på medel. Lagen om avträdelsepension (16/74) upphörde att gälla 1992 och i stället stiftades lagen om avträdelseersättning för lantbruksföretagare (1330/92), som trädde i kraft vid ingången av 1993. På basis av lagen om avträdelsepension ingicks ännu 1992 förbindelser om att ta åker ur produktion för ca 59 000

hektar åker. Det beräknas att under innevarande år ingås förbindelser om minskande av åkerarealen enligt den nya lagen om avträdelseersättning för lantbruksföretagare för ca 8 000 hektar åker. År 1992 ingicks dessutom avtal om tagande av åker ur lantbruksproduktionen på basis av lagen om balansering av lantbruksproduktionen. Härvid förband sig jordbrukaren att permanent avstå från odling av åker. Dylika avtal ingicks för ungefär 18 000 hektar. Förutom genom träda togs genom frivilliga åtgärder sammanlagt 120 000 hektar åker ur produktion under 1992 och 1993.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

För att den åkerareal som är uppodlad skall minska bör giltighetstiden för lagen om exportkostnadsavgift enligt åkerarealen förlängas så att lagen gäller också åren 1994 och 1995.

Enligt förslaget skall trädesprocenten för fysiska personer fortfarande i samtliga fall vara 15 % och för juridiska personer 50 %, om inte undantag från detta kan beviljas på basis av 8 §. I de fall som gäller en arrenderad åker bestäms trädesskyldigheten liksom tidigare alltid enligt den huvudregel som gäller arrendatorn.

Det föreslås att också en sådan ouppodlad åker som staten med stöd av landsbygdsnäringslagen (1295/90) har överlåtit för att användas som åker anses utgöra grund för betalningsskyldigheten. Härvid kan åkern också läggas i träda och normalt beaktas vid beräkningen av den åkerandel som skall läggas i träda. Avsikten med förslaget är att i högre grad beakta utvecklandet av en brukningsenhets struktur vid anskaffning av tilläggsåker. Enligt gällande lagstiftning kan en ny ägare till ett område som köpts som åker 1993 inte på några år lägga åkern i träda om den inte har odlats eller skötts som träda oavbrutet efter 1990. Jordbrukaren blir således tvungen att lägga sådana områden i träda som han tidigare har ägt och som på grund av avstånd och växtföljd eventuellt lämpar sig sämre för träda. Enligt lagen om tidsbestämd begränsning av åkerröjning (1385/91) skall såsom röjning inte heller anses röjning av ett sådant ouppodlat åkerområde som staten med stöd av landsbygdsnäringslagen har överlåtit för att användas som åker.

Det har i praktiken visat sig vara svårt att

kontrollera om en åker oavbrutet har odlats eller inte odlats flera år i rad när den åkerareal som utgör grund för betalningsskyldigheten eller befrielse från avgift skall fastställas. På grund av detta föreslås att kontrollen utförs endast för det föregående året. Såsom en åker som kan läggas i träda får dock godkännas endast en sådan åker som är viktig för balansering av produktionen då det gäller denna brukningsenhet.

Enligt gällande lag uppbärs avgift inte om minst 85 % av åkerarealen består av vall. Samma areal skall fortfarande gälla.

Det uppskattas att ca 270 000 — 280 000 hektar åker läggs i träda enligt denna lag. Målet är dock fortfarande att jordbrukarna skall lägga en större del av sin åker i träda än vad befrielsen från betalningsskyldigheten enligt denna lag förutsätter. Man strävar efter att den totala trädesarealen skall uppgå till 500 000 hektar de båda åren.

För att man skall undvika urlakning av näringsämnen och jordmaterial och främja grönträda fortsätter rådgivningen och informationen till jordbrukarna. Avsikten är att få dem att helt avstå från öppen träda.

3. Propositionens verkningar

3.1. Ekonomiska verkningar

De intäkter som på basis av lagen inflyter av exportkostnadsavgiften räknas som en del av lantbruksproducenternas andel av marknadsföringskostnaderna, vilken avses i 8 § 3 punkten i den föreslagna lagen om marknadssystemet för lantbruksprodukter (RP / rd). Intäkterna av exportkostnadsavgiften har årligen uppgått till bara ca 1 milj. mk. Målsättningen är att odlarna skall lägga i träda minst den andel som förutsätts för befrielse från exportkostnadsavgift.

Jordbrukarna betalas premie för trädesläggning enligt vad statsrådet beslutar med stöd av lagen om balansering av lantbruksproduktionen. För träda betalas inte premie om det är fråga om den trädesareal som förutsätts för befrielse från avgift. Det beräknas att 1994 behövs ca 400 milj. mk för premier för den trädesareal som motsvarar trädesmålsättningen.

Genom propositionen försöker man minska

den arbetsmängd som skötseln av systemet orsakar de kommunala landsbygdsnäringsmyndigheterna.

3.2. Miljöeffekter

Målet för vatten- och miljövården har uppnåtts bra när det gäller trädesläggning. Det beräknas att ca 87 % av hela trädesarealen är grönråda eller oplöjd träda år 1993. Detta är ca 10 procentenheter mera än i fjol.

Enligt undersökning minskar grönråda märkbart urlakningen av näringsämnen och jordmaterial. Särskilt då det är fråga om åkrar som gränsar till vattendrag och avloppsdiken eller grundvattenområden som har reserverats

för vattenförsörjning är det viktigt att betona att det är nödvändigt att avstå från öppen träda.

Skyldigheten att lägga en åker i träda kan utnyttjas också då det gäller förbättring av tillväxten. Grönråda är ofta till nytta på mark som ansträngts genom ensidig odling av spannmål, rotfrukter och potatis både då det gäller lägenhetens ekonomi och miljöekonomin.

Avsikten är att ytterligare öka grönrådesarealen och oplöjdrådesarealen.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslaget

1 §. *Allmänt.* Enligt paragrafen anses de exportkostnadsavgifter som betalas med stöd av lagen vara en del av lantbruksproducenternas andel av exportkostnadsavgifterna för lantbruksprodukter enligt 15 § lantbruksinkomstlagen.

Avsikten är att en ny lag om marknadssystemet för lantbruksprodukter som ersätter den gällande lantbruksinkomstlagen träder i kraft vid ingången av 1994.

Med de exportkostnadsavgifter som betalas enligt åkerarealen kommer i fortsättningen att finansieras lantbruksproducenternas andel av lantbruksprodukternas marknadsföringskostnader, vilken avses i den föreslagna lagen om marknadssystemet för lantbruket.

5 §. *Åker som ligger till grund för betalningsskyldigheten.* I paragrafen har gjorts de ändringar som föranleds av att lagens giltighetstid förlängs.

Enligt 1 mom. 1 punkten i gällande paragraf skall inte åkerareal som var ouppodlad 1990 och som sedan dess varit ouppodlad utan avbrott och som fortfarande är ouppodlad 1993 räknas höra till åkerareal som ligger till grund för betalningsskyldigheten. Det har i praktiken visat sig vara arbetsdrygt att klarlägga ett skiftes odlingshistoria för flera år i rad.

På grund av detta föreslås att det i fortsättningen inte är nödvändigt att klarlägga ett skiftes odlingshistoria för längre tid än föregående år.

Dessutom föreslås ett nytt moment enligt vilket en sådan ouppodlad åkerareal som staten med stöd av landsbygdsnäringslagen har överlåtit för att användas som åker undantagsvis skall anses utgöra grund för betalningsskyldigheten.

6 §. *Avgiftens storlek.* Eftersom lagens giltighetstid föreslås bli förlängd med två år har det stadgande som gäller avgiftens storlek preciseras.

7 §. *Befrielse från avgift.* I paragrafen har gjorts de ändringar som föranleds av att lagens giltighetstid förlängs.

De ändringar som nämns i 5 § har på motsvarande sätt beaktats i 2 mom. i denna paragraf.

Paragrafens 3 mom. föreslås bli ändrat så att med träda även skall jämföras åker som beskogats och tidigare odlats med stöd av en annan lag än lagen om balansering av lantbruksproduktionen. Ändringen föranleds av det behov som uppstått i praktiken då tidigare odlad åker också har beskogats med skogsförbättringsmedel under de senaste åren på grund av brist på balanseringsmedel.

Paragrafens 4 mom. har preciserats.

10 §. *Anmälningsskyldighet*. I pragrafen har gjorts den ändring som föranleds av att lagens giltighetstid förlängs.

17 §. *Ändringssökande*. Paragrafens 3 mom. föreslås bli upphävt på grund av ändringar av skattelagstiftningen.

23 §. *Närmare stadganden*. Paragrafen har preciserats.

24 §. *Ikraftträdande*. I pragrafen har gjorts de ändringar som föranleds av att lagens giltighetstid förlängs.

2. Ikraftträdande

Det föreslås att lagen skall träda i kraft vid ingången av år 1994. Ändringarna skall gälla exportkostnadsavgiften för åren 1994 och 1995.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om exportkostnadsavgift enligt åkerarealen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 28 december 1990 om exportkostnadsavgift enligt åkerarealen (1314/90) 17 § 3 mom. samt

ändras 1, 5, 6 och 7 §§, 10 § 3 mom., 23 § 1 mom. och 24 § 1 mom.,

av dessa lagrum 1 § sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 18 december 1992 (1335/92), 5 och 7 §§, 10 § 3 mom., 23 § 1 mom. och 24 § 1 mom. sådana de lyder i sist nämnda lag och 6 §, sådan den lyder i lag av den 17 januari 1992 (21/92), som följer:

1 §

Allmänt

I syfte att minska av de kostnader som exporten av lantbruksprodukter medför skall för 1994 och 1995 betalas exportkostnadsavgift enligt åkerarealen med stöd av denna lag.

Med exportkostnadsavgifter som betalas enligt denna lag finansieras lantbruksproducenternas andel av marknadsföringskostnaderna för lantbruksprodukter, vilken avses i 8 § 3 punkten lagen om marknadsystemet för lantbruksprodukter (/).

5 §

Åker som ligger till grund för betalningsskyldigheten

Grund för betalningsskyldigheten är den obeskogade åkerareal som den 30 juni under trädesåret hör till brukningsenheten. När dess storlek räknas ut skall dock inte beaktas

1) åkerareal som var ouppodlad under det föregående året och fortfarande är ouppodlad under trädesåret,

2) åkerareal som används för odling av frukt eller bär eller för plantskoleproduktion; eller

3) åkerareal som enligt lagen om balansering av lantbruksproduktionen omfattas av något annat avtal än trädesavtal som begränsar odlingen av åkern.

Betalningsskyldigheten gäller dock för sådan ouppodlad åkerareal som staten med stöd av landsbygdsnäringslagen (1295/90) har överlåtit för att användas som åker.

6 §

Avgiftens storlek

I exportkostnadsavgift skall betalas 1 000 mark för varje hektar åkermark och år som utgör grund för betalningsskyldigheten. En juridisk person skall dock i exportkostnadsavgift betala 2 500 mark för varje hektar sådan åkermark och för varje år. Avgiften fastställs för varje hel tiondels hektar.

7 §

Befrielse från avgift

Exportkostnadsavgift behöver inte betalas,

om en fysisk person som enligt 2 § är skyldig att betala avgift under växtperioden i fråga låter en åkerareal som utgör minst 15 procent av den åkerareal som beräknats enligt 5 § ligga i träda. Om den betalningsskyldige är en juridisk person, är en förutsättning för befrielse från avgift att personen i fråga låter minst 50 procent av den åkerareal som beräknats enligt 5 § ligga i träda, om inte annat följer av 8 §. På lantbruksläroanstalter och seminandelslag tillämpas dock vad som ovan stadgas om fysiska personer.

Den åker som läggs i träda skall under det föregående året ha odlats eller skötts som träda. Till den del den betalningsskyldige inte besitter sådan åker kan också annan åker läggas i träda. Såsom åker som kan läggas i träda godkänns också åker som avses i 5 § 2 mom.

Med träda jämställs också åker som på grund av beskogning inte längre odlats år 1990 och därefter före den 1 juli under trädesåret eller åker som 1992 och därefter på ett bestående sätt överförts till annan produktion än lantbruksproduktion.

Exportkostnadsavgift skall inte heller betalas, om minst 85 procent av den åkerareal som hör till brukningsenheten och som utgör grund för betalningsskyldigheten under växtperioden består av vall eller om den åkerareal som utgör grund för betalningsskyldigheten är mindre än tre hektar.

Helsingfors den 1 oktober 1993

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

10 §

Anmälningskyldighet

— — — — —
Anmälan behöver dock inte göras inom Lapplands landsbygdsdistrikt i de fall då exportkostnadsavgift med stöd av 7 § 4 mom. inte behöver betalas. Dessutom kan anmälan alltid lämnas ogjord för de gårdsbruksenheter som inte odlas under trädesåret.

23 §

Närmare stadganden

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om brukningsenheter som avses i denna lag samt om fastställande, debitering och uppbörd av exportkostnadsavgiften.

24 §

Ikraftträdande

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991. Lagen gäller exportkostnadsavgiften för 1991—1995.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 199 .

Jord- och skogsbruksminister *Martti Pura*

Lag

om ändring av lagen om exportkostnadsavgift enligt åkerarealen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 28 december 1990 om exportkostnadsavgift enligt åkerarealen (1314/90) 17 § 3 mom. samt

ändras 1, 5, 6 och 7 §§, 10 § 3 mom., 23 § 1 mom. och 24 § 1 mom.,

av dessa lagrum 1 § sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 18 december 1992 (1335/92), 5 och 7 §§, 10 § 3 mom., 23 § 1 mom. och 24 § 1 mom. sådana de lyder i sist nämnda lag och 6 §, sådan den lyder i lag av den 17 januari 1992 (21/92), som följer:

Gällande lydelse

1 §

Allmänt

För minskande av de kostnader som exporten av lantbruksprodukter medför skall till staten för 1993 betalas exportkostnadsavgift enligt åkerarealen med stöd av denna lag.

De exportkostnadsavgifter som betalas enligt denna lag anses vara en del av lantbruksproducenternas andel av exportkostnaderna för lantbruksprodukter enligt 15 § lantbruksinkomstlagen (736/89). *Exportkostnadsavgifterna beaktas inte såsom kostnader för lantbruket i den kalkyl som skall göras upp för utvecklandet av lantbruksinkomsten.*

5 §

Åker som ligger till grund för betalningsskyldigheten

Grund för betalningsskyldigheten är den obeskogade åkerareal som den 30 juni 1993 hör till brukningsenheten. När dess storlek räknas ut skall dock inte beaktas

1) åkerareal som var ouppodlad 1990 och som sedan dess varit ouppodlad utan avbrott och som fortfarande är ouppodlad 1993,

2) åkerareal som används för odling av frukt eller bär eller för plantskoleproduktion, eller

3) åkerareal som enligt lagen om balansering av lantbruksproduktionen omfattas av något annat avtal än trädesavtal som begränsar odlingen av åkern.

Föreslagen lydelse

1 §

Allmänt

I syfte att minska av de kostnader som exporten av lantbruksprodukter medför skall för 1994 och 1995 betalas exportkostnadsavgift enligt åkerarealen med stöd av denna lag.

Med exportkostnadsavgifter som betalas enligt denna lag *finansieras* lantbruksproducenternas andel av *marknadsföringskostnaderna för lantbruksprodukter, vilken avses i 8 § 3 punkten lagen om marknadssystemet för lantbruksprodukter (/).*

5 §

Åker som ligger till grund för betalningsskyldigheten

Grund för betalningsskyldigheten är den obeskogade åkerareal som den 30 juni *under trädesåret* hör till brukningsenheten. När dess storlek räknas ut skall dock inte beaktas

1) åkerareal som var ouppodlad *under det föregående året och* fortfarande är ouppodlad *under trädesåret,*

2) åkerareal som används för odling av frukt eller bär eller för plantskoleproduktion, eller

3) åkerareal som enligt lagen om balansering av lantbruksproduktionen omfattas av något annat avtal än trädesavtal som begränsar odlingen av åkern.

Betalningsskyldigheten gäller dock för sådan ouppodlad åkerareal som staten med stöd av landsbygdsnäringslagen (1295/90) har överlåtit för att användas som åker.

Gällande lydelse

6 §

Avgiftens storlek

I exportkostnadsavgift skall betalas 1 000 mark för varje hektar åkermark som utgör grund för betalningsskyldigheten. En juridisk person skall dock i exportkostnadsavgift betala 2 500 mark för varje hektar sådan åkermark. Avgiften fastställs för varje hel tiondedels hektar.

7 §

Befrielse från avgift

Exportkostnadsavgift behöver inte betalas, om en fysisk person som enligt 2 § är skyldig att betala avgift under växtperioden 1993 låter en åkerareal som utgör minst 15 procent av den åkerareal som beräknats enligt 5 § ligga i träda. Om den betalningsskyldige är en juridisk person, är en förutsättning för befrielse från avgift att personen i fråga låter minst 50 procent av den åkerareal som beräknats enligt 5 § ligga i träda, om inte annat föranleds av 8 §. På lantbruksläroanstalter och seminandelslag tillämpas dock vad som ovan stadgas om fysiska personer.

Den åker som läggs i träda skall 1990 och efter det ha odlats eller skötts som träda. Till den del den betalningsskyldige inte besitter sådan åker kan också annan åker läggas i träda.

Såsom lagd i träda betraktas alltid åker som lagts i träda enligt lagen om balansering av lantbruksproduktionen. Med träda jämställs också åker som enligt nämnda lag har besökats 1990 och därefter före den 1 juli 1993, eller åker som 1992 och därefter på ett bestående sätt överförs till annan produktion än lantbruksproduktion och på vilken ingen skörd bärgas under 1993.

Exportkostnadsavgift skall inte heller betalas om minst 85 procent av den åkerareal som hör till brukningsenheten och som utgör grund för betalningsskyldigheten under växtperioden 1993 består av vall eller om den åkerareal är mindre än tre hektar.

Föreslagen lydelse

6 §

Avgiftens storlek

I exportkostnadsavgift skall betalas 1 000 mark för varje hektar åkermark *och år* som utgör grund för betalningsskyldigheten. En juridisk person skall dock i exportkostnadsavgift betala 2 500 mark för varje hektar sådan åkermark *och för varje år*. Avgiften fastställs för varje hel tiondedels hektar.

7 §

Befrielse från avgift

Exportkostnadsavgift behöver inte betalas, om en fysisk person som enligt 2 § är skyldig att betala avgift under växtperioden *i fråga* låter en åkerareal som utgör minst 15 procent av den åkerareal som beräknats enligt 5 § ligga i träda. Om den betalningsskyldige är en juridisk person, är en förutsättning för befrielse från avgift att personen i fråga låter minst 50 procent av den åkerareal som beräknats enligt 5 § ligga i träda, om inte annat följer av 8 §. På lantbruksläroanstalter och seminandelslag tillämpas dock vad som ovan stadgas om fysiska personer.

Den åker som läggs i träda skall *under det föregående året* ha odlats eller skötts som träda. Till den del den betalningsskyldige inte besitter sådan åker kan också annan åker läggas i träda. *Såsom åker som kan läggas i träda godkänns också åker som avses i 5 § 2 mom.*

Med träda jämställs också åker *som på grund av beskogning inte längre odlats år 1990 och därefter före den 1 juli under trädesåret* eller åker som 1992 och därefter på ett bestående sätt överförs till annan produktion än lantbruksproduktion.

Exportkostnadsavgift skall inte heller betalas, om minst 85 procent av den åkerareal som hör till brukningsenheten och som utgör grund för betalningsskyldigheten under växtperioden består av vall eller om den åkerareal *som utgör grund för betalningsskyldigheten* är mindre än tre hektar.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §

Anmälningsskyldighet

Anmälan behöver dock inte göras inom Lapplands landsbygdsdistrikt i de fall då exportkostnadsavgift med stöd av 7 § 4 mom. inte behöver betalas. Dessutom kan anmälan alltid lämnas ogjord för de gårdsbruksenheter som inte odlas 1993.

Anmälan behöver dock inte göras inom Lapplands *landsbygdsnäringsdistrikt* i de fall då exportkostnadsavgift med stöd av 7 § 4 mom. inte behöver betalas. Dessutom kan anmälan alltid lämnas ogjord för de gårdsbruksenheter som inte odlas *under trädesåret*.

17 §

Ändringsökande

På belopp som återbärs på grund av ändring av debiteringen betalas ränta enligt vad förordningen om skatteuppbörd (903/78) stadgar om ränta på skatteåterbäring.

(3 mom. upphävs)

23 §

Närmare stadganden

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar dock närmare föreskrifter om brukningsenheter som avses i denna lag, samt om fastställande, debitering och uppbörd av exportkostnadsavgiften.

23 §

Närmare stadganden

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar *vid behov* närmare föreskrifter om brukningsenheter som avses i denna lag samt om fastställande, debitering och uppbörd av exportkostnadsavgiften.

24 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991. Lagen gäller exportkostnadsavgiften för 1991, 1992 och 1993.

24 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991. Lagen gäller exportkostnadsavgiften för 1991—1995.

Denna lag träder i kraft den

199 .

